

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Ljutomerske razmere.

Zadnji članek iz Ljutomera je naše narodne in nenarodne kroge iz Ljutomera več ali manj razburil, danes pa vlada zopet idiličen mir. Če bi ne bilo tuljenja pri pevskih vajah tukajšnjega „Sängervereina“ in ponočnega razsajanja naših prijanih velikogermanov, bi bil naš trg prava „Pensionopolis“.

Naše narodne dame v svoji „narodni“ zavednosti in navdušenosti nemškutarijo veselo naprej in človek bi mislil, da hočejo s tem nekako demonstrativno kazati svojo nadkulturo. Nekatere izmed njih so bile, kakor smo slišali, celo žaljene, da v zadnjem dopisu niso bile navedene imenoma. To pa bočemo sedaj vsaj deloma popraviti s tem, da vsaj Vam, gospod urednik, na uho po vemo, da se to, za naš obstanek šveda prepotrebno nemškutarjenje, najbolj goji v krogih naših drugače sicer dobro narodnih učiteljev.

Naša društva se po novih volitvah prav krepko razvijajo, tako, da imamo res najboljše nade v bodočnost. Omeniti moramo, taktno postopanje naših društev in napram temu postaviti sivo, in niseramno izzivanje tukajšnjih nemškutarjev, kakor se je pokazalo n. pr. pri kresu na čast sv. Cirila in Metoda in pri zadnji veselici „Bodočnosti“. Kaj, gospod župan, kje pa imate pri takih prilikah svoje oči in ušesa, da vse to trpite? Kje imate svoje uslužbenke, ki pri takih prilikah stoje takim rabunkam na čelu? Se vam morebiti to dopada, ali jih še mogoče celo spodbujate?

In če smo že pri vaši dragi osebi, gospod notar, zakaj ne skličete občinske seje, ker je zadnja seja vsled odhoda naših odbornikov postala nesklepčna? Ali vam manjka „spiritus sanctus“ gospoda nadžupana? Najbrže bo tako. Da bi se spoznalo, kako pridne o. kr. uradnike mi imamo, razvidi se iz tega, da so pri zadnjem „Sängerfestu“ v Gradcu, kjer se je napivalo v prvi vrsti pruskemu in v drugi še le našemu vladarju, kjer se je namesto naše himne prepevalo „Deutschland, Deutschland über alles“, da so pri taki izdajski priliki prisostvovali naš o. kr. nadavkar Duller kot vodja deputacije, o. kr. zemljski knjgovodja Čatarič, o. kr. poštar Knolly in da — se ve — tudi ni smel manjkati „Heldentenor“ in „največji“ German, Ljutomerski učitelj Voller. Pa samo to, da se o. kr. uradniki udeležujejo takih provokatoričnih in protidinstičnih slavnosti, še ne zadostuje; naš gospod nadavkar stoji kakor nemški mož tudi na čelu tukajšnjega političnega življenja, ki je naperjeno edino proti tukajšnjim Slovincem; ta mož pripušča, da davkarski praktikant v o. kr. davkarškem uradu nosi žepno uro na traku z veliko nemškimi barvami in s tem izniva naše slovenske davkoplačevalce, ta mož predlagi pri občinski seji podporo iz občinskega denarja, tedaj veči noma iz grošev slovenskih davkoplačevalcev za zloglasno in Slovincem tak sovražno „Schunko“, ta mož bi raje sedel v občinski kakor v svoji pisarni, ta mož boče pri javnih občinskih sejah dobiti pol kuh naše odbornike, s tem je sam politična strast in prepričanje in hodi pelati in oživljata, gospod o. kr. namestnik, ... In potem

še pravi gospod ministrski predsednik, da se njegovi uradniki ne smejo mešati v politični in narodnostni boj! Temu pač naj veruje, kdor hoče. Vprašamo pa tudi gospoda finančnega ministra, čemu je pravzaprav imenoval g. Dullerja glavnim davkarjem za Feldbach? Vsakdo bi vendar mislil, da ne zato, da bi isti vzdrževal še dalje tukajšno nemškutarsko kliko na površju in isto branil politične smrti, ter za to vlekel prav mastno plačo glavnega nadavkarja, marveč da bi tudi nastopil in izvrševal svojo službo v Feldbachu, za katero je bil imenovan. In vendar bi se vsakdo, kdor bi tako sklepal, zelo motil. Gospod Duller še sedi vedno mirno pri zelo majhni davkarji in bije tukaj s Slovinci političen boj, njegovo službo v Feldbachu z veliko večjo odgovornostjo pa mora opravljati navadni davkar z veliko manjšo plačo.

Čemu se je tedaj pustilo gospoda Dullerja še dalje v Ljutomeru, če ne iz političnih vzrokov, ki odgovarjajo sedaj obstoječemu sistemu nastavljanja državnih uradnikov na Sp. Štajarskem?

In takih eksemplarov, kakor je gosp. Duller, bi lahko našli pri nas dovolj. Prideš k temu ali onemu uradu, vidiš „Grazer Tagblatt“ poleg aktov, sčimarkine užgalice ne smejo manjkati niti na mizi vodje o. kr. okrajnega glavarstva in o. kr. sodnijskega pristava; pri lokalnih zabavah, ki morajo imeti, seve, velikonemški značaj, so glavni aranžerji in obiskovalci o. kr. uradniki in tudi „heil“-klici se slišijo največ iz ust o. kr. uradnikov.

Potem pa verjemi v besede, izgovorjene tudi iz prostora ministrskega predsednika! Ni potem tudi čuda, da najdeš povsod Bismarckove kipe, katerih ne manjka niti v stanovanju nekega tukajšnjega o. kr. aktivnega častnika. — Znamenje časa! — Naš vodja o. kr. okrajnega glavarstva je bil imenovan namestniškim tajnikom in bo gotovo tudi ostal nekoliko let pri nas kot vodja glavarstva. Zopet imamo tedaj tukaj enega nemško nacionalnega uradnika več, tukajšnji nemškutarji pa novo zaslombo.

Govori se tudi, da se pričakuje vsak dan imečovanje prejšnjega, dosedaj še vedno ne ozdravelega glavarja Supančiča namestniškim svetnikom.

Da so se v „novi eri“ županovanja našega strogega gospoda župana kakor politične tako tudi občne razmere med odborniki zdato shujšale, pričajo nesklepčne seje vsled odhoda naših odbornikov. O policijskem redu in o postopanju občinskega redarja napram nemškim in napram slovenskim strankam pa se boče govorila še posebna beseda.

Pri zadnjem zborovanju tukajšnjih učiteljev se je zgodilo nekaj, kar se mora pač jako resno preuči.

Okrajni šolski nadzornik, znani g. Dreflak ni čutil potrebe niti z eno slovensko besedico pozdraviti 50 zbranih slovenskih učiteljev in učiteljic, celo zborovanje je vodil izključno nemški, vni poročevalci razen učitelja Karba so referirali nemški, vodja Fran Jekelove koleg Ribič se je zahvalil samo nemški — moj Bog, kakšno so se razvzro, kam plevemo!

Da „slovenske“ nemške intencije pridige je polno naše „našnje“ je dokaz, da se pri cerkvenih slovenskih in sv. Ivanu našajo nadobudna

sina dveh nemških učiteljev pri cerkvenem obhodu, ko sta šla skozi procesijo, nista niti odkrila in da je tukajšnji davčni nadzornik dr. Oplustil pred kratkim prestopil k protestantizmu. Tudi dovolj značilno!

Omeniti še moramo, da se je letošnja konjska dirka na Cvenu vrlo dobro obnesla, pri nas v Ljutomeru pa se kaj lepo razvija lep jezdečki šport in se boče najbrž že v kratkem osnoval kak jezdečki klub. Na čelu temu športu stojijo o. kr. stotnik pl. Kodolitsch, deželni sodni svetnik Doksat, notar in župan Thurn in mesar Kolaric.

Celjske in štajarske novice.

(Volitve v štajarski deželni zbor) so že razpisane. Vrste se bodo iz kmetijskih občin 4. novembra, iz mest in trgov 7. novembra, iz veleposestev 11. novembra.

(„Velika komedija“) je naslov veselici, ki jo priredita ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda s sodelovanjem vseh celjskih narodnih društev dne 5. oktobra t. l. v vseh gornjih prostorih „Narodnega doma“ v Celju. Izvirna opera, cirkus, avtomati, muzej in vse drugo, kar si le morejo izmisliti zabavnega in šaljivega prebrskane „komedijantarske“ glave — vse to boš ta dan videl in slišal v „Narodnem domu“. Vse muzikalne, telovadne in umetniške moči so že na delu in nadejati se smemo zabave, kakršne dosedaj po originalnosti še ni bilo v prostorih „Narodnega doma“. Prihodnje upamo, da izvemo kaj več izza kulis, kar hudečo čitateljem vestno javiti.

(„Celjsko pevsko društvo“) naznanja tem potom, da vsled sklepa zadnje odbore seje ne izposoje več nikakih oblik ali drugih stvari iz svoje gledališke garderobe, ker se je pokazalo, da se vsled izposojevanja iste zelo pokvari.

(„XII. letopis slovenskih posojilnic za leto 1901“) izide v kratkem. Posojilnice, ki so član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, dobijo istega kakor hitro boče dotiskan, brezplačno. Kdor sicer želi dobiti ta letopis, ki bo obsegal poleg statistike tudi drugo zanimivo gradivo, naj ga naroči po dopisnici pri „Zvezi slovenskih posojilnic v Celju“, katera mu ga dološlje proti povrnitvi lastnih stroškov in poštne po 2 K 70 v.

(Rudosledstvo.) O. kr. rudarski urad v Celju je dovolil trgovcu Pollaku iz Gradca za dobo ednega leta slediti rudo v celjskem okrožju.

(Zaprta trgovina.) Tukajšnji židovski založnik izgotovljenih oblik, Adolf Engel, je svojo trgovino zaprl in napovedal minoli četrtletni konkurz.

(Stepišnik in Wolf) oba, tast in zet sta v zadnjem času prišla v vrsto tistih ljudi, kojim pravimo, da so raznamovani. Tasta Stepišnika so raznamovali njegovi tovariši v odvetniški, zeta Wolf pa v poslanski zbornici. Bridka je usoda tistih raznamovanih ljudi. Vse jih gleda čez rame, nihče noče z njimi občeati. Kaj čuda potem, če je postalo Stepišniku in Wolfu dolgčas. Prej sta si bila nekaj navskriž sedaj pa sta ju podobna usoda in dolgčas, spravila in privedla skupaj v Celju, kjer sedaj obadva premišljujeta, kaj je v nazarih odvetnikov in poslancev — honestnost in poštenost.

* To moramo gledati kot na „našnje“ intencije, ki jih imajo naši uradniki.

(Zasebna glasovirska šola v Celju.) Breg št. 26 (oddelek orglarske šole) pričenja s 15. sept. 1902 svoje II. šolsko leto. Mesečna plača za enkratni tedenski pouk gl. 1-20, za dvakratni tedenski pouk pa 2 gl. Oglasila sprejema A. P. Arzenšek v Celju graška cesta št. 22. dne 16. 17. in 18. septembra od 11—12 ure popoldan. Tistim, ki nimajo lastnega glasovirja, je v zgoraj omenjeni šoli dober glasovir za vaje na razpolago.

(Slavnost celjskega gasilnega društva), ki se je vršila dne 7. in 8. t. m., je bila prava hajlarska kolobocija. Kakor smo že večkrat povdarjali, imajo celjski gasilci v prvi vrsti namen razširati prisiljeno nemštvo, ne pa pomagati bližnjemu. To se je pokazalo tudi pri zadnji slavnosti, kjer se je vršilo vse v znamenju frankfurtske hrastja in plavice. Sicer je bila cela slavnost nerodno uprizorjena komedija, pri kateri so imeli prvo besedo gospodje, kakor mestni pisec Sonnenburg, večni študent Karol Balob, njegov brat Aleksander, bivši ključar Beneš itd. Imenitno vlogo zamorca je igral nek o. kr. sodni uradnik, ki bi bolje storil če bi se učil slovenščine kakor pa culukafski jezik. K slavnosti so vabili tudi ubogo slovensko ljudstvo, koje so z dragimi jedmi in pijačami pošteno skubili. Takim nezavednim ljudem iz srca privoščimo, da jih nemškutarji oskubijo in se iz njih pošteno ponorčujejo.

(P. n. hmeljarjem!) Ker se je novoustanovljena hmeljarna v Žalcu že otvorila, treba je, da se o tem obveščajo vsi zainteresirani. V to svrhu se bodo dale tiskati reklamne karte, na katerih se bodo nahajala podoba nove hmeljarne in potrebni napisi v važnejših evropskih jezikih. Načelnstvo namerava na te karte tudi upodobiti in popisati vsa odlikovanja, katera so se kjer koli in kadarkoli podelila za razstavljeni južno štajarski hmelj. Ako bi kdo imel kakšno tako odlikovanje, prošnje je, da jo blagovoli prepustiti za nekaj dni predstojništvu. Da se odlikovanja vrnejo nepoškodovana, zato jamči načelnstvo.

(Laški trg.) Slovesnost sv. Mihele nad Laškimi se bode obhajala letos dne 28. t. m., to je v nedeljo pred sv. Mihelem.

(Požari.) V teku ednega tedna je v zadnjem času trikrat gorelo v bližini Celja. Dne 8. t. m. je, kakor smo poročali, gorelo v Škofjivasi; minolo soboto 13. t. m. je pa gorelo na dveh krajih naenkrat in sicer v Petrovčah in v Vojniku. V Petrovčah je zgorela neka koča last J. Čedeja po dom. Nidorferja. Na lice mesta so prišli celjski gasilci — pa prepozno, ker je koča že do tal pogorela. Ogenj je nastal, ker je v kočo tresčilo. Ob istem času je udarila strela v kozolec Vokavnov v Vojniku, ki je tudi pogorel. Oba predmeta sta bila proti ognju zavarovana.

(Iz Rajhenburga.) Dne 7. septembra 1902 se je vršila v našem trgu volitev župana za ostalo dobo, in sicer je bil voljen ednoglasi trgovec in posestnik gospod Matevž Presker. Ob enem je odbor v tej seji sklenil, izreči od stopivšemu županu gospodu Benjaminu Kunej, ki se je preselil od tod v Brežice, polno priznanje za njegove zasluge v blagor tukajšne občine in prisrčno zahvalo za njegovo obdekorativno delovanje. Njegovemu prizadevanju se je posrečilo, da je dobil naš trg dva nova živinska sejma in sicer: dne 29. januarja in 26. avgusta, dalje, da se je razstrelilo skalovje, stiskajoče okrajno cesto za dolje in gradom, ki se je stem razširila ter eden in pol metra znižala, istotako, da se je razstrelil in odkopal ter za eden in pol metra znižal klanec, kjer krene cesta proti gradu trapistov. Kot vrlenu, občesposlovanemu soobčanu mu ključemo prirčni „Nazdar!“ ter prosimo, naj nas tudi na svojih novem domu ohrani v prijazen spominu.

(Umrli je) vojak župnik rajheburški gosp. Franc Walter dne 11. septembra t. l. na Vidmu. N. p. v. m.

(Novo društvo.) V St. Jurju ob juž. žel. bo v nedeljo dne 28. septembra t. l. prvi občni zbor novoustanovljenega „Kat. bralnega društva“.

(Uboj.) Dne 25. m. m. je okoli 60letna Mubova Franca v Modričah, v konjskem okraju, ubila in potem v gozdu zavlekla svojega brata, katerega so našli še le 2. t. m. s smrdečim pokritega.

(Učiteljske službe.) Na dvorazredni, v drugem krajnem razredu se nahajajo ljudski šoli pri Sv. Marjeti na Pohorju je z začetkom šolskega leta s popolniti dve službi učitelja ali učiteljice stalno ali začasno. Na dvorazredni, v tretjem krajnem razredu se nahajajo ljudski šoli pri Sv. Lenartu nad Laškimi je stalno popolniti učiteljsko mesto. Prošnje do 15. oktobra t. l. na krajni šolski svet.

(Cerkev zgorela.) V Žetalah pri Rogatcu je zgorela cerkev sv. Mohora in Fortunata v noči od 6. na 7. septembra t. l. Užgala jo je strela.

(Sv. Ivan na Humu pri Ormožu.) Hitro popolnoči od 6. na 7. t. m. tresčilo je iz majhnega oblaka tukaj v mežnarijo, kjer je bila prej šola od leta 1825 do 1885 in hipoma je bilo vse veliko poslopje in dve sosedni kleti v ognju. Začetkom ni bilo ljudi na pomoč in radi manj kajode vode je mežnar komaj sebi in svojim rešil gole življenje. Pogorelo je poslopje z lepo stiskalnice, s stroji, hlevi in nekaj živine. Rešilo se je le vino, ena krava in nekaj malenkosti. To je bil sredi noči strašen požar. Gorelo je do ranega jutra in poškodovani so tudi vinogradi okrog pogorišča. Zarano so gasilci iz ormoške okolice in Ormoža prišli s silnim naporom z brizgalnicama na hrib, da so pogasili ogenj in se isti ni dalje razširil. V nevarnosti je bila nova šola in še več bližnjih stavb. Ljudje in vozniki so pridno pomagali, tudi se morata pohvaliti tu dva o. kr. orožnika iz Ormoža. Ubogi mežnar, kateremu je vse imetje pogorelo, je potreben silno pomoči. Bog nas čuvaj enakih nesreč!

(Osebnosti.) V Maribor pride kot vizorni glavni učitelj na učiteljske g. Mat. Potočnik, suplent na I. drž. gimnaziji v Ljubljani. Avskultant g. R. Trstenjak v Mariboru je imenovan za adjunkta v Novem mestu.

(Dirkanje mariborskega dirkal. društva) se je vršilo v nedeljo, dne 7. t. m. Udeležili so se ga tudi slovenski konjereji. Pri začetni vožnji je dobila drugo darilo petletna kobilica „Minka“ posestnika A. Petovar iz Banovec. Četrto darilo sedemletni žrebec „Toni“ posestnika A. Slavič iz Grab. Pri dirkanju za darilo iz Ljutomer je dobila prvo darilo „Minka“, drugo darilo „Toni“, tretje darilo kobilica posestnika Komaver v Slivnici, četrto darilo petletna kobilica posestnika A. Ferenc v Starivasi, peto darilo triletna žrebica posestnika A. Razlag iz Sitarove. Pri vožnji za dunajsko darilo je dobil „Toni“ tretje darilo.

(Porotne obravnave v Mariboru.) Dne 9. t. m. je stal pred porotniki 29letni železniški delavec J. Winkler iz Majšperga. Obtoženec je tepel v noči 12. jan. t. l. v Mariboru št. Trdnica in ga potem sunil v Dravo, kjer je utonil. Obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe. — Dne 10—12. t. m. so porotniki sodili J. Šalamuna, ker je leta 1893 umoril svoje ljubice. Vsa krivega nalogovanja neke nedolžne osebe, da bi sodišča zvodili za nos, je bilo soobdolženih pet oseb. Na razsodbo je prišlo 70 prič. Morilec J. Šalamun je dobil 10 mesecev, ostali trije šest do dva meseca ječe, dva sta bila oproščena.

(Političen shod.) Pri Sv. Križu nad Mariborom imelo bode „Slovensko društvo“ v nedeljo, dne 21. septembra t. l. popoldne ob 3. uri v gostilni pri starem Kočevanju zborovanje, pri katerem bode govoril g. državni in deželni poslanec Robič o političnem položaju. Rojaki, zberite se v velikem številu!

(Klasična nemščina.) Ljutomerski nemščurji govore n. pr. takole: „Var 2 Tage is gestorbenes un hajte ia pogrebenes.“ Tako zna govoriti nek kovač. Ali tole: „Bo bist gongen? In Bajngotn. Bos bist trunken? Gute Bajne sajme khort.“ — Res klasično!

(Iz Gornje Radgone.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za gornje radgonski okraj priredi v nedeljo, dne 14. septembra t. l. ob pol 4 uri popoldne II. redni občni zbor ter veselico s prijaznim sodelovanjem fer. akad. društva „Bodočnost“ in ljutomerskega pevskega društva pri Sv. Jurju ob Ščavnici v gostilni gosp. Jakoba Sattlerja. Vstopnina prosta.

(Od zabave v prezgodnjo smrt.) V rodoljubni rodbini g. Franca Toplaka, o. kr. davčnega čigalja v Ptuj se je v petek, dne 12. t. m. pripetila prežalostna nesreča. Okoli pol 9. ure

zjutraj imenovanega dne gredo trije otroci na pomirane rodbine: France, Bruno in Gabriela iz stanovanja, ki se nahaja tik Drave pri lesenem mostu, v privezan čoln ribe lovit. Čoln se nagne, zgubi ravnotežje in vsi trije otroci padejo v Dravo. France in Gabriela sta se sama rešila, Brunota pa so odnesli nemili valovi. V bližini vežbajoči se pionirji hiteli so utaplajočemu se dečku na pomoč in ga potegnili nezvestnega iz vode. Vsi poskusi dveh zdravnikov, oživiti in obuditi dečka k zopetnemu življenju, bili so brezuspešni. Bruno je bil čvrst dečko ter se je odlikoval z redkimi duševnimi in telesnimi vrlinami.

(Umrli je) v Gradcu vladni svetnik v pokoj, g. Jos. Unterlugauer, rod. Novomeščan. Služboval je dolgo časa kot vojaški zdravnik; bil je vedno zvesto udan slovenskemu narodu.

(Za dobrodelne namene.) Veleindustrijalec Guttman, katerega je pred kratkim poskusil inženir Scheiz v Selški dolini z dinamično bombo ubiti, je daroval 400.000 kron za različne dobrodelne namene, ker se je rešil smrti.

Druge slovenske novice.

(Slovenska „Šolska Matica“.) V odboru seji tega pedagoško-književnega društva dne 4. t. m. so se vzeli na znanje poverjeniki, ki so se nastavili izza zadnje seje. Nova poverjenišva se osnujejo za Celje (mesto), Novomesto, H. drž. gimnazijo in realko v Ljubljani. Za l. 1902 dobe društveniki troje knjig: 1. Pedagoški Letopis, obsegajoč poročila o posameznih učnih predmetih, pedag. znanstvene razprave, poročila o društvenem delovanju in imenik članov. 2. Učne slike, t. j. po formalnih učnih stopnjah prirejane obravnave vseh beril, nahajajočih se v sedanjih Abecednikih in v Začetnici. 3. Realne knjižnice II. snopič: nadaljevanje Apihove zgodovinske učne snovi za ljudske šole. Doletel se je tem knjigam obseg; izbrale so se izmed ponudnikov najcenejše tiskarne, ki prevzemo delo. Ker so rokopisi že večinoma pripravljeni, se začne, prav v kratkem tiskati, tako da jih dobe člani še pred Božičem. Matica namerava izdati tudi kratke realne knjižice za učence najvišjih razredov. Dalje izda in založi navodilo k Černivčevi I. računic v obsegu pet tiskanih pol. Cena iztisa je kron 1-20. Knjižica se že tiska in jo bode v nekaj dneh dobili pri odboru in pri ljubljanskih knjigotrdcih (tudi pri J. Babovcu, trgovcu s papirjem). Poštino je posebej plačati. Sklenilo se je, da priredi Matica tudi letos pedagoška in znanstvena predavanja v Gorici (g. prof. Bežek) in v Ljubljani (o Božiču g. ravnatelj H. Schreiner o formalnih učnih stopnjah). Društvo stopi v dogovor s „Hrvatskim pedag. književnim sborem“ zaradi vzajemnega dobivanja knjig, ki jih izdajata društvi. Končni sklep se prepusti občnemu zboru. Sledilo se obrača odbor še enkrat do vseh, ki nameravajo pristopiti k društvu, naj se podvzajo z letnico 4 K, da more odbor še v pravem času določiti število iztisov posameznim knjigam. Ker se veliko poverjenikov ni vpslalo nabranega denarja, oziroma zglasilo svojih članov, se prosijo, da to takoj store. Pripomni se, da se je v okrajih, ki so že zglasili, število članov v primeri z lanskim letom dokaj pomnožilo.

ODBOR.

(II. slovenska umetniška razstava) se odprla 20. t. m. v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Doslej je priglasenih 187 del. Razstave se udeleži tudi nekaj novih in mlajših umetnikov in umetnic.

(Navali tujcev v Ljubljani.) Vse polno je tujcev v Ljubljani; hotelirji in gostilničarji tožijo, da ne morejo vseh tujcev, ki se oglase, vzeti pod streho.

(„Slovenec“ obsojen.) Na tožbo državnega poslanca dr. Ferjančiča radi razžaljenja časti je ljubljansko porotno sodišče obsodilo g. dr. E. Lampeta kot glavnega urednika „Slovenca“ na šest mesecev ostrega zapora, odgovornega urednika g. J. Rakovca pa na en mesec dni navadnega zapora.

(Kako je močan?) Svojo moč je poskušal nek tuj blapec s blapecem Stubico iz Vrha pri Ljubljani. Vrgel ga je v zrak, češ, da bo priletel na voz, a padel je na tla in se tako močno poškodoval, da je zvečer umrl.

(Moža zastrupiti) je hotela 19 letna posestnica M. Bizjak v Moravčah na Gorenjskem. Pri mešala je bolnemu možu v mleko fosfora in živega srebra, mož pa jo je zasačil. Dobro ženo so poslali v ječo.

(Obstreljena je bila) 73 letna ženica iz Tšice pri Bledu. Obstrelil jo je lovec, ki je streljal je rebice in imel njo za takšno ptico. Dobila je strel v roko in vrat.

(Ogenj in toča.) Dne 3. septembra je v Prežganju na Dolenjskem uničil ogenj dva kozolca; pogorela sta do tal ter vsa krma in žito. Zažgal je nek otrok. — Dne 6. septembra je bil grozen vihar, in padala je debela toča. Škoda je velika, ker je toča mestoma potolkla vse jesenske pri delke.

(Zaseben zavod za deklice na Krškem.) Šolskim letom se otvori v Krškem zaseben zavod za deklice, v katerem se bodo poučevalo za 6., 7. in 8. šolsko leto. Nada je, da se iz tega zavoda izide dekliška meščanska šola.

(Pomiloščene.) Helena Rajk, ki je bila lani radi umora svoje tašče pred porotniki v Novem mestu obsojena na vislico, je pomiloščena na 20 let ječe.

(Visoka starost.) V Celovcu je umrla 104 letna Katarina Glančnik. Do zadnjega je bila zdrava in krepka.

(Goriški deželni zbor) bo sklican v kratkem, da reši več nujnih stvari, med njimi tudi povišanje učiteljskih plač.

(Štrajk.) V Trstu je štrajkalo 700 delavcev, katere so nahujskali socijalistični vodje, hoteč uprizoriti generalni štrajk; s tem so hoteli prisiliti vlado, da ustavi nek njim neprihujben list.

(Laške šole v okolici Trsta.) Ustanovila se je italijanska ljudska šola pri Sv. Ivanu zunaj Trsta. Zda laški listi pozivljejo magistrat, naj ustanovi laške šole po vsej okolici. — Laške šole se odpirajo povsod, tudi tam, kjer jih ni treba, slovenskih pa niti najpotrebnejših ni.

(Šolske razmere.) V italijansko šolo na Voloskem se je letos vpisalo 28 otrok, a med temi je le pet domačinov, drugi so tujci. Za 90 hrvatskih otrok pa mora skrbeti družba sv. Cirila in Metoda. Kaj takega je samo v Avstriji mogoče.

Dopisi.

Sv. Miklavž pri Celju. Častiti čitatelji

„Domovine“ bode že gotovo mislili, da so razni puščavniki krog Celja že vsi pomrli, in gotovo je, že marsikateri zmoli pobožno molitvico za dušni mir teh samotarjev. Toda temu ni tako. Jaz naprimer še nisem šel gledat v nebesa, kaj da tam delajo Slomšek, Bleiweis, Hočevar, Hausenbichler i. dr. nego se čutim prav dobrega in zdravega in nimam namena, vkljub srčni želji nekaterih germančkov, še tako kmalu ukloniti svoj tilnik beli koščenjeni ženi. No, pa Vam, častiti čitatelji „Domovine“ že moram povedati, da sem malo zadremal, nekaka lenoba se me je polastila, ravno tako, kakor naših vrlih slovenskih poslancev, in zadremal sem tako sladko!

Kar naenkrat, kot bi strela urezala v vse strelivoce spodnjega grada nekdanjih celjskih grofov, tako me je pretresel neki nenavaden hrup in ropotanje; mislil sem si, da je vstal kralj Matjaž z vso svojo vojsko in prišel v staro slovensko Celje gledat, je-li res tukaj toliko Germanov, ker tako heclajo, da so tudi njega iz Podbrega vzdramili. Toda kmalu sem se prepričal, da temu ni tako. Poiskal sem namreč svoj daljnogled ali rešpetlin v kotu za omaro, pogledam v mestice pod sabo, in ko vidim, da imajo le „fajerberkarji“ svojo nemško veselico, sem si mislil: Fant, le zadremliji še, saj to je en nemški „špas“, ki ni piškavega oreha vreden.

Že sem mislil rešpetlin odstaviti, ko zapazim nekaj, kar me je tako razburilo, da sem kar mahnil z rešpetlinom, ker sem mislil, da dosežem one, kateri so me tako razburili. Kaj menite, da so mene germančki in nemčurčki spravili v toliko razburjenost? Ne! Ti so mi pač preveč neznatni, da bi si obrisal svojih čevljev prah ob nje; za te se torej ne menim, pač pa za Slovence, kateri so ta dan padli v blato na svoje trebue, da molijo zlato tele germanstva pri „fajerberfestu“ v Celju. Sram jih bode vse skupaj, te figovce!

Še bolj pa se začudim, da raztogotim se zagledavi pri tej pragermanski slavnosti tri — beri tri Žalčanke! — Da pa me razumiš ti, majka Slava, tri žalska dekleta, hčerke poštenih slovenskih hiš, in te tri so bile okrašene prek svojih, sicer ne bujnih prs, s črno-rudečo-zolto frankfurtarsko ocnjo. Nisem vedel, bi li se bolj čudil tem, nemških mladičev srčno hrepenečim punicam, ali njihovim očetom, da pustijo svoje mlade hčerke se krasiti s frankfurtacami in hoditi med germanske hajlovce. Bog jim njih grebe odpusti! To so nam hčerke majke Slave, kaj ne?!

Toda jaz sem si zapisal imena teh treh gospodičen v svoje črne bukve, in si zaprisegel pri svoji sivi bradi, da, ako se ne opravičijo, te tri dekleta, — katere tri da so, to že same vedo, ker jih gotovo peče njihova vest, — pri svojih očetih in pri drugih žalskih gospodičnah, zakaj da so šle dne 8. t. m. popoldne v Celje na „fajerberfest“ s frankfurtarskimi trakovi prek prs, med germanske hajlovce iskati nemških ali nemčurških „šocelnov“, pa bodem jaz celemu slovenskemu svetu naznanil njihova polna imena, da bodo Slovenci saj poznali to „deteljico“ žalskih Germank. To bi bila pač lepa, da bi žalske punice pričele oskrnjevati deviško slovansko ponosno narodnost žalskega trga! Takim punicam malo po prstek h z brezovko!

Miklavški puščavnik.

Velika Nedelja. V soboto, dne 6. t. m. vršila se je v tukajšnjem šolskem poslopju okraj učiteljska konferenca za ormoški okraj v navzočnosti polnoštevilnega učiteljstva in nekaterih prijateljev šole. Zborovanje je otvoril c. kr. nadzornik, g. J. Dreflak, s trikratnim, navdušeno sprejetim „živio“ na presvetlega cesarja.

Pri letošnjem zborovanju nas je g. nadzornik prav prijetno iznenadil. Posrečilo se mu je namreč pridobiti odličnih strokovnjakov za predavanje v predmetih, ki so bili na dnevnem redu konference. Hvala mu!

Prvi je predaval g. prof. Lavtar iz Maribora o prepotrebni reformah v pouku računstva. Da so bila njegova izvajanja strogo znanstvena in nad vse poučna, se uame samo po sebi, saj je g. profesor izkušen strokovnjak in znan pisatelj v tej stroki. Vihutega je znal svoje predavanje osliti z zdravim humorjem tako, da se mu je ob koncu navdušeno ploskalo. Enočasno je bil sprejet predlog, naj se njegove učne knjige prekopre uvedejo v šole tukajšnjega okraja.

O najbolj zanimivi točki sporeda, o groznem razširjanju opojnih pijač, posebno žganja in o načinu, kako bi bilo moči najuspešneje se bojevati proti temu največjemu sovražniku človeške družbe, referiral je gospod Reimtzter, profesor na graški tehniki. Z vso pozornostjo je sledilo učiteljstvo stvarnemu razpravljanju profesorja abstinenta, ki je s prepričevalno zgovornostjo in s pomočjo stenskih tabel dokazoval in dokazal velikansko pogubnost alkohola in zbrano učiteljstvo navduševal k skrajnem odporu proti temu zlu.

V debato je poseglo več navzočnikov in povdarjalo, kako zelo je v tem okraju razširjena ta pogubna kuga, zlasti med revnejšimi sloji in da se je začela širiti celo med šolsko mladino. Veliko pozornost in začudenje so vzbujali natančni podatki nadučitelja neke tukajšnje šole o številu otrok, ki so že, bi rekel, pravi alkoholi, namreč žganjepivci. Naglašalo se je, da se število žganjetočev in žganjarskih-beznic vedno množi, namesto, da bi se manjšalo, in da je skrajni čas, da merodajni činitelji posežejo vmes pred vsem s tem, da se žganjetoči, ta kužila tukajšnjega prebivalstva, kolikor mogoče radikalno odpravijo.

O risanju, na videz tako suboparnem predmetu, govoril je gospod J. Marin, učitelj na c. kr. vadnici, tako zanimivo, da si mu nehotе sledil z vso pazljivostjo. Priporočal je, naj se ta pastorka med šolskimi predmeti neguje z večjo ljubeznijo, kar bi bilo pač želeli in toplo priporočati.

— Spričo tega, da je že nedostajalo časa, se je četita točka dnevnega reda, o nemškem pravojsu, izpustila.

Ko je bil g. predsednik prečital razne odloke, in so se bili sprejeli nekateri predlogi,

izmed katerih bode omenjen ta, da naj se k letom pokojnine všttevajo tudi leta provizoričnega službovanja, je predsednik zaključil zborovanje, katerega je vodil tako z vso ljubeznjivostjo, kakor z vso energičnostjo.

Politični pregled.

(Notranji položaj) Nagodba je zopet stopila v ospredje. Te dni je bil najprej ministrski predsednik Körber v avdijenci pri cesarju, potem pa je prišel še ogrski ministrski predsednik. Oba sta poročala cesarju o stanju nagodbe. V javnost je prišla vest, da je med obema vladama nastalo glede nagodbe novo, jako ostro nasprotje in sicer zaradi carin na industrijske izdelke. Ogrska zahteva nizke carine, da bi lahko svoje potrebščine dobavljala iz inozemstva, med tem ko boče naša vlada po možnosti avstrijsko industrijo obvarovati tuje konkurence in ji ohraniti avstrijski in ogrski trg. Tu se zopet vidi, kako sebično postopajo Mažari!

(Pomnožitev mornarice) Z raznih strani se zatrjuje, da namerava vojna uprava v prihodnjem delegacijskem zasedanju zahtevati kredita 100 milijonov kron za pomnožitev mornarice. Zgraditi boče tri nove velike vojne ladje in več križark. Vesela vest to ni. Že pred nekaj leti je vlada hotela imeti denar za pomnožitev mornarice, a je pri Mažarih našla na odpor.

(Francija) Med francosko republiko in francosko armado je velik prepad. Vse bolj se vidi, da je armada monarhističnega mišljenja in da je nasprotna republiko. — Podpolkovnik Saint-Remy je dobil ukaz, da je s svojim polkom navzoč pri zatvoritvi neke samostanske šole, a je odrekel dolžno pokorščino. Tak punt se vedno strogo kaznuje, včasih celo s smrtjo, a vojno sodišče je Saint-Remyja oprostilo.

(Slava angleškega brodovja obledela.) Malone cela Evropa ter Amerika in Azija se je tresla doslej vselej, kadar je kdo zapretil z angleškim brodovjem, ki daleč prekaša po številu mornarico katerekoli druge države. Vsled tega so bili Angleži doslej umevno edini gospodarji na morju, ker se pač nikomur niti sanjalo ni, da so angleške ladje v resnici samo — stare škafle. Da je angleška mornarica v resnici slaba, se je zlasti pokazalo pri vojaških vajah na čast kralju Edvardu. Ladijeve je bilo sicer lepo okrašeno in na novo prebarvano za to slovesnost, toda izkušeni mornarji so se očitno izrekli, da se taka mornarica ne more kosati s Francijo ali Nemčijo. Veliko teh ladij je že čez petdeset let starih ter so bolj nevarne lastnemu moštvu, kakor pa sovražniku. Torpedovke so neokretne in počasne, oborožene samo s starimi topovi. Oklopnice so večinoma lesene in samo od zunaj okovane s tankimi železnimi ploščami. Križarke so še slabše, ne morejo se niti bojevati niti bežati. Angleški časopisi, sami priznavajo, da te morske vaje niso pokazale moči Anglije na morju, ampak so tujim gostom samo razkrile, da Anglija zaostaja za drugimi narodi tud, kar se tiče mornarice.

(Položaj v Južni Afriki.) Odgovor angleškega ministra Chamberlaina na zahteve burskih generalov je spravil burski narod v veliko nevoljo, posebno so hudi Krüger in njegovi somišljeniki. Krüger je bil spočetka proti potovanju burskih generalov v London ter jim je silno zaameril ta korak; nasprotno je burski narod sam z najboljšimi nadami pričakoval uspeha tega potovanja. Tembolj pa se čuti sedaj izočaranega, in ta nevolja bo rodila prej ali slej Angležem neljube posledice. Burski narod pa je tudi nevoljen na burske poveljnike, ker so se tako naglo udali Angležem ob sklepu miru.

(Pretep v zbornici.) Za parlament v republiku Peru v Ameriki so bile nedavno volitve, pri katerih se je po južno-ameriški navadi seveda strahovito sleparilo. Ko se je zbornica bavila z odobrenjem posameznih mandatov, je nastal v zbornici velik pretep. Rabile so se palice, tintniki in noži. Dva poslanca sta obležala nezavestna v krvi, več jih je bilo ranjenih.

Loterijske številke.

Gradeo, 13. septembra 1902: 11, 31, 2, 19, 76, 63, 42, 9, 67, 31.

Kupujem gobe

(386) 2-1 po najvišjih cenah.

Vekoslav Sešek, Sodražica.

V najem

da s 1. oktobrom t. l. hranilnica in posojilnica v trgu Spodnji Dravograd na Koroškem

kavarno in gostilno

kjer uraduje. — Hiša ima več sob za sprejemanje tujcev in pripada k nji tudi polje, ki se da lahko v najem. Ponudbe in vprašanja naj se stavljajo na posojilniško načelstvo. (385) 2-1

Sejm

v Jurklostru, dne 4. oktobra je vsako leto prav dober ter se kupci in prodajalci pri- (388) jazno vabijo. 2-1

Naprodaj

je dobro ohranjena hiša, v kateri je dobro ob- skovana gostilna v večjem trgu na Dolenjskem z živahnim prometom tik velike južnoželezniške postaje. Hiša, ki se lahko poveča, je na najbolj ži- vahnem in lepem prostoru trga in je pripravna tudi za trgovino. — Kje, pove uredništvo (387) „DOMOVINE“. 2-1

Prodajalka

katera je izurjena v trgovini z mešanim blagom, sprejme se takoj pri tvrdki **FRAN SENICA, MOTNIK** Ravnotam se sprejme

poštenih staršev. (375) 3-3

Kubična računica

za kupovanje in prodajo posebno važen pomoček za trgovce z lesom, je ravno izšla in se do biva pri Antonu Turku v Ljubljani na Dunajski cesti števil. 5 — Cena 1 K, po pošti 10 v več proti predplači. (378) 3-2

Tovarniška zaloga za Južni Štajar

Najslavnejša

Puch-kolesa

ter druga nova, pa vredna kolesa z ga- rancijo po 75 gld. pod ugodnimi plačilnimi pogoji. (383) 3-2

Lastna popravilnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin. — Postrežba točna in kulatna.

JOSIP ŠIRCA, ŽALEC.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celju.

A. Črna glasbenica: 1. g. Fran Gerbič, solski vodja: klavir in solopetja; 2. g. prof. Matej Hubad, koncertni vodja: solo- petje, zborovo petje, glasbena teorija, harmonija, kontrapunkt, glasbena zgodovina, govor in deklamacija; 3. g. Josip Vedra, glasbeni učitelj: gosli in klavir ter ensemble-goslarjev; 4. g. Josip Prochazka, glasbeni učitelj: klavir; 5. g. Klotilda Praprotnik, glasbena učiteljica: klavir.

OPOMBA. Pouk v nadaljnjih instrumentalnih predmetih: čelo, kontrabas, flavta, oboa, klarinet, fagot, rog, trobenta in pozavna se otvori in bo društveni odbor preskrbel učitelje, če se oglasi primerno število učencev.

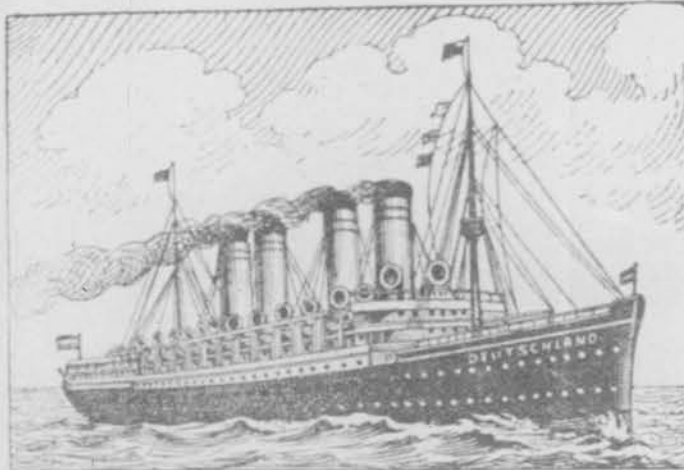
Pogoji sprejema: 1. društvenina staršev 4 K na leto; 2. Vpisnina za vsakega učenca 2 K; 3. ukovina: a) za klavir 4 K na mesec, b) za gosli 4 K na mesec, c) za solopetje 6 K na mesec, d) za glasbeno teorijo 1 K vsako polletje, e) za harmonijo 4 K na mesec kot edini glavni predmet, 2 K na mesec kot postranski predmet poleg klavirja, gosli ali solopetja, 1 K na mesec kot obvezni predmet za vse učence od 5. razreda klavirja in gosli, odnosno 4. razreda solopetja naprej; f) za kontrapunkt 4 K na mesec; g) za glasbeno zgodovino po dogovoru; h) za zborovo petje v šolskem zboru 1 K vsako polletje.

OPOMBA. Učenci, ki žele, da se jim čas pouka v šoli pomnoži, plačajo primerno višjo šolnino. Pismene prošnje za oproščenje šolnine, naslovljene na odbor „Glasbene Matice“, se morajo pri šolskem vodstvu vlagati v prvem polletju do 1. oktobra, v drugem do 1. marca. Pozneje vložene prošnje se ne upoštevajo. Priložiti je prošnjam ne čez leto stari ubožni list in zadnje šolsko spričevalo „Glasbene Matice“.

Na novo vstopivši učenci se v prvem polletju šolnine ne oproste.

V LJUBLJANI, dne 9. septembra 1902.

Odbor „Glasbene Matice“.

Največje, najhitrejšje ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 26 le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg števil. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel- skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že- lezne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.

Listnica.

G. Pastoslemšek, Luče. Z ozirom na dopis „Iz Luč“ v 68. št. „Domovine“ z dne 2. t. m. potrdimo vam, da dotičnega dopisa niste pisali Vi in da že spleh dve leti niste poslali uredništvu nobenega dopisa.

Meblovana mala soba

s poselnim vhodom je za oddati, eventualno tudi s hrano. — Več se izve pri upravitelju tega lista. (389) 2-1

Kupujem lepe, belo sušene gobe

(386) 2-1 po najvišjih cenah.

Vekoslav Sešek, Sodražica.

V najem

da s 1. oktobrom t. l. hranilnica in posojilnica v trgu Spodnji Dravograd na Koroškem

kavarno in gostilno

kjer uraduje. — Hiša ima več sob za sprejemanje tujcev in pripada k nji tudi polje, ki se da lahko v najem. Ponudbe in vprašanja naj se stavljajo na posojilniško načelstvo. (385) 2-1

Sejm

v Jurkloštru, dne 4. oktobra je vsako leto prav dober ter se kupci in prodajalci prijazno vabijo. (388) 2-1

Naprodaj

je dobro ohranjena hiša, v kateri je dobro obiskovana gostilna v večjem trgu na Dolenjskem z živahnim prometom tik velike južnoželezniške postaje. Hiša, ki se lahko poveča, je na najbolj živahnem in lepem prostoru trga in je pripravna tudi za trgovino. — Kje, pove uredništvo „DOMOVINE“. (387) 2-1

Prodajalka

katera je izurjena v trgovini z mešanim blagom, sprejme se takoj pri tvrdki **FRAN SENICA, MOTNIK** Ravnotam se sprejme

v uk deklica

poštenih staršev. (375) 3-3

Kubična računica

za kupovanje in prodajo posebno važen pomoček za trgovce z lesom, je ravno kar izšla in se do biva pri Antonu Turku v Ljubljani na Dunajski cesti št. 5 — Cena 1 K, po pošti 10 v več proti predplači. (378) 3-2

Tovarniška zaloga za Južni Štajar

Najslavnejša

Puch-kolesa

ter druga nova, pa vredna kolesa z garancijo po 75 gld. pod ugodnimi plačilnimi pogoji. (383) 3-2

Lastna popravljavnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin. — Postrežba točna in kulatna.

JOSIP ŠIRCA, ŽALČ.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celju.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Začetek glasbene šole.

21. šolsko leto 1902/03.

Vpisovanje učencev v šolo „Glasbene Matice“ se vrši

v ponedeljek, torek in sredo 15. 16. in 17. septembra t. l.

vselej dopoldne od 9. do 12 ure in popoldne od 3. do 5. ure v II. nadstropju društvene hiše v Vegovih ulicah št. 5.

Vpisovanje v šolski pevski zbor a) v deški in dekliški zbor (sopran in alt), b) v dijaški moški zbor (tenor in bas) se vrši v četrtek, dne 18. septembra od 9.—12 ure in od 3.—5. ure istotam.

V petek, dne 19. septembra popoldne ob 4. uri

naj pridejo vsi učenci v pevsko dvorano (II. nadstropje), da se jim ondi objavi razdelitev po oddelkih in učiteljih ter čas pouka. Redni pouk v vseh predmetih se prične v soboto, dne 20. septembra

A. Učni predmeti: 1. klavir v osemih razredih po dve uri na teden; 2. gosli v šestih razredih po dve uri na teden; 3. solopetja za koncertno in operno izobrazbo v petih razredih po dve uri na teden; 4. glasbena teorija v dveh oddelkih po dve uri na teden; 5. harmonija v dveh oddelkih po dve uri na teden; 6. kontrapunkt v enem oddelku po dve uri na teden; 7. glasbena zgodovina v enem oddelku po dvakrat na teden; 8. govor in deklamacija za učence solopetja po enkrat na teden; 9. zborovo petje v dveh oddelkih po dve uri na teden; a) deški in dekliški zbor (sopran in alt) po dve uri na teden, b) dijaški moški zbor (tenor in bas) po dve uri na teden.

OPOMBA. Pouk v nadaljnjih instrumentalnih predmetih: čelo, kontrabas, flauta, oboa, klarinet, fagot, rog, trobenta in pozavna se otvori in bo društveni odbor preskrbel učitelje, če se oglasi primerno število učencev. **B. Učitelji:** 1. g. Fran Gerbič, šolski vodja: klavir in solopetja; 2. g. prof. Matej Hubad, koncertni vodja: solopetja, zborovo petje, glasbena teorija, harmonija, kontrapunkt, glasbena zgodovina, govor in deklamacija; 3. g. Josip Vedral, glasbeni učitelj: gosli in klavir ter ensemble-goslarjev; 4. g. Josip Prochazka, glasbeni učitelj: klavir; 5. gđc. Klotilda Praprotnik, glasbena učiteljica: klavir.

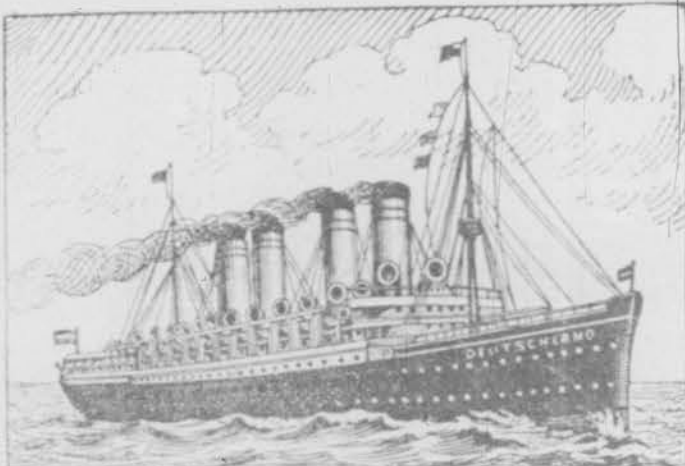
Pogoji sprejema: 1. društvenina staršev 4 K na leto; 2. Vpisnina za vsakega učenca 2 K; 3. ukovina: a) za klavir 4 K na mesec, b) za gosli 4 K na mesec, c) za solopetja 6 K na mesec. 6) za glasbeno teorijo 1 K vsako polletje, d) za harmonijo 4 K na mesec kot edini glavni predmet, 2 K na mesec kot postranski predmet poleg polletja, e) za solopetja, 1 K na mesec kot obvezni predmet za vse učence od 5. razreda klavirja in gosli, klavirja, gosli ali solopetja, 1 K na mesec; f) za glasbeno zgodovino po dogovoru; g) za zborovo petje v šolskem zboru 1 K vsako polletje.

OPOMBA. Učenci, ki žele, da se jim čas pouka v šoli pomnoži, plačajo primerno višjo šolnino. Pismene prošnje za oprostitev šolnine, naslovljene na odbor „Glasbene Matice“, se morajo pri šolskem vodstvu vlagati v prvem polletju do 1. oktobra, v drugem do 1. marca. Pozneje vložene prošnje se ne upoštevajo. Priložiti je prošnjam ne čez leto stari ubožni list in zadnje šolsko spravevalo „Glasbene Matice“.

Na novo vstopivši učenci se v prvem polletju šolnine ne oproste.

V LJUBLJANI, dne 9. septembra 1902.

Odbor „Glasbene Matice“.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 26 le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“
PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta št. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žilindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.